

דחסידי ברסלב הנוסעים לאומאן

מחיר 50 גר.

אור זרחה

הוא קובץ חדשים ובאורים, מאמרים מלאים מוסר השכל ועצות נפלאות ונוראות, והתחזקות עצים ונשגב עד אין סוף ואין תכלית, שיתחזק כל אדם להתקרב להשי"ת, מכל מקום שהוא, שנתחדשו ונאמרו ע"י חסידיו ברסלב הנקראים. ע"ש אדמו"ר האור הגנוז והצפון מוה"ר רבי נחמן זצוק"ל מברסלב ז"ע בעהמ"ם ליקוטי מוהר"ן וספרי מעשיות ועוד ספרים, וכלם בנויים ומיוסדים על אדני פנ, ע"פ ההקדמות שגילה רבינו הק' ז"ל ותלמידו מורינו רבי נתן זצ"ל בספריהם הקדושים, ושקבלנו איש מפי איש מפי תלמידינו הקדושים, ומפי תלמידי תלמידיו, עד הנה, גם יכול בקרבן שיחנת וספורים. שלא באן לכלל דעו עד הנה, מאדמו"ר הק' זצוק"ל ומתלמידיו הקדושים ז"ע ועכ"א,

יצא לאור ע"י חסידי ברסלב הנוסעים לאומאן

חובא לצינורא דפוסה ע"י המלקט והמסדר והמשתדל בהוצאת הקובץ
 ר' שמחה ברא"ח הלוי בארנשטיין, לאדו זאוואדזקא 6
 אוצרות השות

ל א ד ז

שנת אורו יאיר לעולם ועד לפ"ק

תבן הענינים:

ספר חלוקי הנחל

מר' יצחק ברי"סער מווארשא

„ חכמה ובינה עד ס׳ ל׳ד מר' אברהם ב׳ה נחמן ז׳ל מטולטשין

יודישע אפטיילונג:

אתחלתא דגאולה

ה' יצחק יעקב קאנטאר מקראקא

שיחות הר׳נ, איבערזעצט אויף יודיש

הספר חכמה ובינה בא אליו יחד עם שאר כתבים מר' אברהם ז׳ל והדפסתיו חציו בקונטרס הוה וההמשך מהספר חכמה ובינה וגם שאר הכתבים יודפסו בקונטרסים הבאים ב׳ה ויען כי כל דבריו הקדושים והנוראים בוערים כבחלי אש כאשר עיניך תחזינה מישרים, אמרתי כי נכון הוא להודיע להמעין אשר הר' אברהם ז׳ל היה מוסלג בתורה ויראה בנגלה ובנסתר וכל רז לא אניס ל׳, איש צדיק וקדוש, וידוע בין אנ״ש שהכירוהו (כי נסתל ל׳ זה ^{אצרות התורה} ^{אצרות השלח} כעשר אצרות השלח) כי היה בעל מדריגה ובעל רוח הקודש ממש. ולכד מכל הגיל כל דבריו הם דברי קבלה אמתיית שקיבל מתלמידיו רבינו ז׳ל (כי הוא הכיר את רובם ככולם מתלמידיו רבינו ז׳ל) וגם מאביו ר' נחמן ז׳ל מטולטשין שהיה תלמיד טובהק לנורנו ר' נתן ז׳ל, ואבקש את אנ״ש ואת כל מי שנמצא בידו כתבים מר' אברהם ז׳ל ומשאר אנ״ש לשלחם אלי להעתיקם, כי גם החכמה ובינה ושאר כתבים הנמצאים אתי הכתב מטושטש הוא מרוב ימים, ובמקומות רבים איא לעמוד על תכונתו, ע״כ למען זכות הרבים, גם שלא יצא דבר חסר מן הדפוס אבקש תיכף לשלוח אלי הכתבים להעתיקם על האדריסה: ש. בארנשטיין, לאדון זאוואדוקא 26, וריגן אחר ההעתיקה אשלחם בחזרה ב׳ה.

העורך והמו״ל

מפני קוצר היריעה לא באו בהקובץ הזה התבה חידושים שנשלחו נא. ש, ואתם שיהיו ראויים לדפוס, יכואן בעוהש׳ית בהקובצים הבאים,

המערכת

אור חלוקי הנחל זורח

ובו ז' עמודים ויסודי האמונה ע"פ דעת „נחל נ' בע מ' קור ח' כמה”.

שאכום שותי מימי כשתים עשרה שנה בליובלין

נכתב בנאלינצאוו י"ז סיון ה'תרע"ז ע"י ר' יצחק ברייטער מחארשא

חכמת בנתה ביתה הצכה עמורי שבצח (משלי ט' א')

א. עמוד יד ה'

יסוד היסודות ועיקר העיקרים, מה שזכינו לשאוב ממימי הנחל הוא, לידע ולהודע כי כל מה שעובר על האדם בין ברוחניות בין בגשמיות, במזיד ובשוגג באונס וברצון; הכל בגזירת היוצר הוא, כי אם האדם איננו ראוי ולא זכה עדיין להתקרב אל הקדושה ואל המצוה לעשות אותה, מבבלים אותו מן השמים במגז, כי נתגלגל בתוך מחשבותיו מחשבה מבלבלת כזאת, אשר אינה מניחה אותו לעשות הדבר שבקדושה אף שרצה לעשותה, וכל זה אינו ח"ו לנקמה מהש"ת כי אם ברחמיו ית' המרחם על כל מעשיו, יודע ועד דיון אמת, כי אי אפשר לקרבו אל הטוב כי אם בדרך זה, להודיעו איך הוא רחוק מטוב, ואיך הוא עומד במדרגה פחותה מזו, ואין עליו לעשות כי אם לצעוק אחר המעשה הרע להשי"ת על זה, ולספר הכל לפניו ית', ולספור לבו בתחנונים ולפרש שיחתו לפניו ולבקש ולהתחנן על גפשו, שיזכהו השי"ת להתקרב אל הדבר שבקדושה, וזהו נפלאות תמים דעות, ועל יסוד זה טובים הולכים כל המאמרים וכל התורות של הלקוטי אבות ה'תובט מיני התחזקות, ובפרט התורה אזמרה לאלקי בעוזו, לקיים ח"א ש"ב ^{אצרות נצות} מה שצריכין לדון א"ע ואת אחרים לכף זכות, כי זהו עיקר היסוד זכות שכל הירידות שעברו עליו ועליהם, במזיד ובשוגג באונס וברצון הכל מן השמים כדי לקרבו בדרך זה, אבל הרחוקים מהצדיק האמת אינם מבינים זאת, וגם המקורב צריך זכות גדול שיזכור זאת תמיד, ועל הכל מה שעובר עליו יתחזק בתפלה להשי"ת, שיתקרב על ידי הירידה ואל יתרחק על ידה ח"ו, וכן בלקוטי מוה"ר"ן תגינא סימן פ"ב בהתורה כי תצא, מענין כסדר וללא כסדר בין ברוחני בין בגשמי, והבחי' מה כתינו המובא שם הכל בני"ל, וזכות ההתגלות הזאת יעמוד לנו לילך בזה אמן.

ב. עמוד התגלות ארכות

יסוד השני הוא לידע, כי התגלות אלקותו ית' בשתלשלת כל היום בלילי להאדם וכל היצירה, מאו נאצלה כל הבריאה כולה, למעמים לעתים רחוקות בהתגלות ממש, שמאירין עיניו והוא משתוקק באמת להתקרב להשי"ת כי קוראין אותו ממש והוא יומ"א, אבל על פי רוב, ההתגלות הוא בהצלם

נמצא, ובהמשך אחריו, כי נשתלשלה זאת התורה אלוקות בחוק מחשבות של עצלות וזעזובות כבידות ואי רצון. אף פעם בחוק כפירות ובלבולים, דמוינות מתשבות, מאות, והתהורים, וכו' וכו'. והעיקר לידע, כי מה ששומע או רואה מאוזן ומקשיב, או מרגיש פיו איש ומיד אשה, מקרוב או מרחוק, ובפרט מאשתו ובני ביתו, הכל הוא דברי השי"ת אשר קרא אותו אליו בזה, וזה הוא התיקוין שנותנין לו מלמעלה, וסוד זה מרומו בגמי' מיום שחרב בית המקדש בימיה הנבואה (היינו התוכחה) מן הנביאים וניתנה לשוטים ולקטני הדעת (היינו מה שהמוכיתין בעצמן אינם יודעים, כי הם מסיחין לפי רעתן ואף ההנמוך מן הישר, ובוטאת מחמזין על הטוב) ושודש של ההשתלשלות הזאת מחלוקת שבקדושה מחלוקת של מגמים ואמוראים. מה שאלו, ואלו דברי אלקים חיים, אף שהתלכה הוא עם אחד מהם, אבל מהשי"ת גסב הדבר שהשני יאמר וינבית בהתורה שלא עשׂי הלכה למעשה, והאדם יבין דרכו כי הם גם דברי השי"ת אבל צריכון לעשות אליבא דהלכתא ועל פי כללי התלמוד, וההישוך מהמאן ואמר השני החולק עליו, אף שגם התנא זה קיבל דבריו משמים, כי כל זה בשביל הבחירה והנמיון הצירוף והבירור, לכן גם זה פעם מה צריכין לעמוד שלחן ערוך בכל יום (כאשר רבינו ז"ל הוזהר מאד על זה) להכריע ההלכה ולתחך השלום בין המחלוקת של האדם בחוק מחשבותיו ובכל מה שעובר עליו, שלא יהי בבחי' חלק לבם, בבחי' ברצות ה' דרכי איש גם אויביו (אלו המחשבות המעקמים את לבו הנמשכים מהיצה"ר) ישלים אתו, ועל זה נאמר (צפני ג') או אהמך אל העמים, שמה בדידה" ליקרא כולם בשם ה', והאלילים כליל יהלוקו (רע בטוב) כי אז יחגלה שכל הכפירות היו קרואה לאמונת וגם יקרא אל משה באלף נשירא מרמז על זה אשר בכל מינו מקרה הקורה לאדם, ועלם שם קול קריאה מהשי"ת אליו בקול דממה דקה, והבן (לקוטי מוהר"ן חלק א' סי' קי"ג, ב"ד, סי' ובחלק ב' סי' ייב ע"ת)

ג. עמוד ההסתרה

יסוד השלישי הוא לידע כי כל המאות ימורתי על הכפירה הגדולה של ההסתרה, אשר אין שום אדם נקי מתורה^{אוצרות התורה} כתי ועוצם ידי עשת לי את החיל הזהי והוא עבודה זרה משש (מטה ובמחוק תאות ממון אשר עיקרה שהאדם יתבהל ויאסוף ממון בכוחו נישכח בתבואת ית' אשר הוא נותן לו צנה וכן לצעות חיל ולמקני נכסין, והכל הוא מאתו ית' בהשגות פרטיית, וכה שאין נותנין מן השמים לאדם מרגסה בלי מכובים ועשיית האדם, הוא בשביל הבחירה והנמיון וההסתרה, כדי שיוכל לומר ידי דמה ולא ה' מעל כל זאת, ומה באה הכבידות לצדקה ולמשא בתן באמונה, ולקביעות עתים לתורה וכל טוב כמובן

יצה ומבין לזה מצאנו בעוה"שי"ת שאם יוכח האדם לאחוז בזה יתקן הרבה בזה הדבר, והוא שאם יתחרט כלל וכלל מה שעשה או שנעשה אינה היוק בפרגסתו על ידו בעצמו על ידי שנשכח בדעתי איזה עצה שאינה

ספר אור זורה קובץ א' חודש תמוז ארבעת תורות עמוד 26

טובה, או עיי' אחר שעל ידו נמסד לו במרגשותו כפי דעתו עתה, כי כל מחשבות כאלו ירחק מדעתו ויאמין בהשגחה פרטית אשר כל הדבורים והמחשבות, אשר דיבר הוא, או אחר אשר על ידם, בא לו ההפסד הכלי מיד ה' היתה זאת. הגדיל עצה הסליא תושי', וכל זמן, אשר הוא מתחרט את אשר געשה, אות הוא כי נתפש בהרשת של כחי ועוצם ידי, אף שאינו אמר זאת בפיו בפירושו. כי על זה רמזה חתורה ואמרת, בלבבך כחי ועוצם ידי וכו'.

גם

תאות אכילה נצמחת מהכפירה הזאת, כי באמת הכח והחיות להאדם נשפעת מהשיות חי החיים, ורק בשביל הבחירה וההסתרה ניתנה החיות לתאדם דרך המאכל והמשתה. וכל זמן שדאדם אינו זוכה לזה הדעת הוא נתפש בגשמיות המאכל, וית' ואין עצה להמתיק ולהשתיק המית תאות אכילה כי אם בזה הדעת, לידע כי כל הכח והחיות מהמאכל, וגם הטעם אשר הוא מרגיש בהמאכל הכל הוא מהשיות, ואך בשביל הבחירה והנסיון נשתלשל החיות דרך המאכל. (וזהו כל כוונת ברכת הנהנין, מוציא לחם מן הארץ. דרך גשמי והסתרה) בשביל הבחירה לזכותינו בעבודת התגלות ההסתרה וכן כל הברכות וד"ל (לקוטי מוהר"ן ח"א סי' נ"ו).

ד. עמוד ארך אפים.

יסוד הרביעי, ענין ישמע בזיונו ידום וישתוק והוא עיקר התשובה (לקו"מ ח"א סי' ו'). הוא לידע כי כל מה שעושה הבעל בחירה הכל הוא מהשיות, ולכן כששומע דברי חירוף וגידוף מיד איש מיד רעהו, או בקבלו נזק ממנו ידע אשר הכל מהשיות הוא, ולכן בהקפצו על רעהו ובזעמו עליו מסיר נשמתו הקדושה ממנו בעצמו, כי איננו באמין בהשגחה פרטית, אשר האדם הוא רק שליח המקום, בחי' למשפטיך עמדו היום. כי הכל עבדיך (נדרים מ"א) אבל באמת הכל הוא מהשיות לטובתו ולמרק עונותיו, והוא מסיר אזנו ומטה שכמו מלהתקן, אשר אז הוא עת לזה. כי אי אפשר להתקן כי אם כשעולין לסוד התשובה ושורשה לידע כי הכל מאת ה' היתה לנו כנ"ל, וזהו לשון תשובה לשוב הכל להשיות לידע שהכל מאתו ית'. וזה הדעת בתגלה או בהכאוב אותו חבירו והוא שותק לו, בידעו כי הכל מאתו ית' למרק עון ולהתם החטאת, וללכד לאדם דעת ועיניו נתבטלה הקליפה וההסתרה כולה אמן.

ה. עמוד התשובה

יסוד החמישי לידע, כי בכל עליה ועליה כל חרטה לתשובה אשר נתעוררת בקרב האדם, אם הושב אז האדם שבודאי אהי' איש כשר מצתה, בודאי אעשה כך וכך, ידע שמחשבה כזאת מעורבת היא מכפירת כחי ועוצם ידי, וגוררת עמה אחר כך עצבות והתרחקות, כי חושב הוא כי בידו הוא, ותגלכות שלו הוא, וכי ראוי הוא עבור מחשבה טובה אחת, אשר באה אליו

מאית ערותא דלעילא להתקרב ובי כף התרחקותו עד הנה מידו היתה זאת ולא דעת ולא תבונה לו כי מן השמים יעבדוהו עבוד שלא זכה עדיין להדבר שבקדושה עבוד שלא התפלל כראוי ואף מעתה אם לא ימצא חן בעיני השם גם עתה לא יעמוד בנסינו ואין לו שום עצה כי אם לקבל עליו לעשות טוב ולבקש מתשית שלא ירחיקו עליו מתפלה ותחנונים וכי על כל מה שיעבור עליו יזכור מיד בהעצה על תפלה אשר יסודותה בהררי קודש לגלות כי הכל ביד השיית ובידו לגדל ולחזק לכל וכמו שכתיב וחנותי אח אשר אחוץ היינו מי שיבקש זאת כדי את אשר אחוננה כי יזכה לדעת הזה שאין שום יאוש בעולם כלל כי כל מיני ירידתו מאתו ית' בחסד וברחמים לקרב ולא לרחק ועל כולם צריכים כי אם להרבות בתפלה ובתחנונים בין קודם הנסיון בין לאחר הנסיון ואף אם היו נכשל בו במזיד ובשונג באונס וברצון הכל כניף.

ז. עמוד העשיה

ימוד הששי הוא לידע אף שהכל ביד השם על פי גיירותו העלינות בין ברוחני בין בגשמי על כל זה כן יסך המלך מלכו של עולם בשביל הנסיון והבחירה שהאדם עליו לעשות שלו אבל בכוננה זאת אשר העשיה שלו הוא כי אם בשביל הנסיון והבחירה כי כך המצוה לעשות אף שאינו בידו לכן צריך להתחזק בכל גשם לילך בדרך מלכו של עולם ולהשמר מכל חטא עון ואשמה וגם בדרך ארץ לעשות הכל על צד הייתר טוב והכל בכונה הנפש למשלו כדור הוא הדבר של פי דעת האמונה והאמת שהריח אשר צריך להגיש אל האדם אף אם יסתיר את עצמו מתחת לארץ יבוא לידו בלי ספק גם המצות וההתפוררות לדברים שבקדושה כשיעלה ברצונו ית' לזכותו כי ימצא חן בעיני ית' כי יתפלל אליו ימצאם אליה על כל זה המצוה לירד להתסתר בכוננה זאת התיקן לתקנה ובוה טועין העולם הרבה כי רואין בספר תורת אלקים ובהנהגה בכל אשר תעשה וגם בעיני רוחניות ועשיתם אותם ובספר התורה אני אדוני העון ואנכי סבותי בכל אלה וכדומה חושבין כי הכל ביד האדם אבל באמת הכוננה כי צריך האדם לעשות ולהתחזק בכל כחו אבל בכוננה הנפש ואסור לו לשכות זאת הכוננה בין ברוחני בין בגשמי בכל אשר הוא עושה כי כן גור השיית שלא יוכלו לראות יד השם עין בעין כי עיקר תענוגיו ית' להכירו עיי ההסתרה ולידע כי גם ההסתרה מאתו ית' ולכלול דרי מעלה בקרי מטה והידיעו בהבחירה וההשגחה בהטבע לתקן כתר מלכותו ולידע כי ה' הוא אלקים לכן עצה להאדם בענין דרך פרנסה ולכלל הצטרפותו הוא כרם ידע איזה דרך ונתיב יעלה ומה עליו לעשות ולהיכן ללנות צריך הוא לישא עיניו למרום ולהמשיך אמונה פשוטה כי אין צורך הוא לתקן חלל הפני שורש של ההסתרה כי אין תקונו להאמין שזה דרכו לבלי לעשות כלום שום עובדא כי אם תפלה ותחנונים ואח"כ כשמתנוצץ לו במוחו איזה עצה אמתית או התוסף צריך הוא אז לקיימה בכוננה עבוד הנסיון

והבחירה, לא שיחשוב ח"ו כי אי אפשר להשיית ליתן לו פרנסה כי אם ע"י סיבות ועשייתיו, ולסמוך את עצמו על הסיבה, כי זהו מעשה העגל ממש, ועל זה שואלין ליום הדין, נשאת ונתת באמונה היינו מה שיצאת למ"מ היה כשביל האמונה, היינו בכונת תיקון האמונה, כי כן המצוה מידו ית'. לעשות בשביל הנסיון לצרף את הבריות כדי לקיים את התורה בדרך הנה, אבל ידעת כי הפרנסה שלך מידו ית' ולא ע"י עשייתך כלל, וכ"ל לא, או בשביל הכפירה יצאת למ"מ שחשבת מה יושיענו בפרנסה מה שאשב בביהמ"ד, אם לא אעשה לא יהי לי פרנסה, וצריכין לזה דעה צחה להבין איזו פעולה מההשגחה לעשות, ואיזו להיטוך- והשם ירחם. —

ז. עמוד הצדיק

יסוד השביעי בענין התקרבות להצדיק האמת.

א. נשמת משיח קדמה לעולם, והוא שורש גמשות ישראל, וכל הבריאה כולה בסוד כל העולם לא גברא אלא בשביל לצוות לזה, וצדיק יסוד צולם.

ב. עמו נתייעץ הקב"ה בבריאת עולמו כמו"ש את מי נוצץ ויבינהו וילמדהו באורח משפט.

ג. הוא ערב להקב"ה שיתקן את העולם.

ד. כל העבודות של כל העולם, כל הגלגולין והבידורין והנסיונות, והתגלות אמונה על ידו כמו"ש בכל ביתי נאמן הוא.

ה. אליו נתן הקב"ה הממשלה והמלכות ע"ד צדיק מושל ביראת אלקים.

ו. הוא הבית דין שלמעלה.

ז. הוא ההתגלות של יד ה', היינו ההשגחה פרטיית בין ברוחגי בין בגשמי הוא מגלה.

ח. הוא ההתגלות של תפלה כמו"ש ואני תפלה.

ט. הוא המרכבה לשכינה.

י. הוא הקדושה

יא. הוא החיות של כל העולם.

יב. על ידו ^{אצרות התורה} ^{אצרות השם} עולין כל העבודות לשמים.

יג. על ידו כל ההתעוררות לתשובה.

יד. על נדי ההתקרבות האדם להצדיק אמת, היינו ע"י הידיעות הנ"ל, וע"י ההליכה בעצותיו הק', נמשך על האדם מעין נצוצי אור של קדושת הצדיק, כל אחד כפי בחינתו, היינו אף אם האדם רחוק מאד מהקדושה, ע"י שהוא נחקרב אל הצדיק אמת נשמע עליו על כל פנים שידע ויראה היטב איך הוא רהוק מהאמת וצדק, ומרכי המשפט הנכון, ואיך הוא מינה ממש בהיטוך, כדי שישתקק להאמת, ויחפץ על זה, בלי שום יאוש ועצבות, כי אם ידע אשר גם אותו מירא השי"ת, וכי יקר הוא בעיני השם, וכן לקעלה למעלה, כל אחד כפי בחינתו, וכפי התקרבותו להצדיק האמת וזכה

להמשיך עליו קדושת הצדיק ביותר לייך באורחותיו ולידע כי הכל ביד השם ולהתפלל על זה תמיד אמן.

טו. חלקי נשמת הצדיק בכל הנבראי ובפרט בעב ה' וביותר בכל הצדיקי האמתיים. טז. התחדשות דרך האמת היה המשה פעמים בעולם ואלה הם: משה רבינו, רבי שמעון בן יוחאי, רבי יצחק לוריא, רבי ישראל בעש"ט, והנחל ניבע מ'קור ח'כמה, ומצנו ועד משיח לא יהיה חרשות.

יז. בכל מקום שנזכר צדיק בלקוטי מוהרין הכל על הצדיק הנ"ל. יח. ביותר הי' התגלות ענין של תפלה נשמת משיח בדוד המלך. יט. אין להאדם להשחדל להיעשות זה הצדיק, ואין לו לחשוב כי כל מי שרוצה ליטול את הכתר הזה נוטל, כי זהו ענין של מפורסם של ישר, שהובא בלקוטי מוהרין, כי אם כל אחד צריך לקבל מזה הצדיק התגלה בכמה דורות, שזהו ענין של התנוצצות משיח, וההכנה לגאולה, וכל אחד צריך לידע מזה הצדיק, כי אם לא ידע ממנו בזה הגלגול, יצטרך להתגלגל עד שידע, ועל זה אנו ^{במקור} ~~במקור~~ כל כך על הגאולה ועל התמירה, ועיו כוונו חז"ל - עשה לך רב ^{אצות} ~~אצות~~ שיחידו תקבלו מזה הרב, וגם כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם היינו שידע ממי נמשכו כל הדברים, שורש החורה עינו מקרב הגאולה וגאולת נפשו.

כו. לידע כי חידוש כלו הנחל ניבע מ'קור ח'כמה עוד לא היה בעולם כי הוא הכין כלים למשיח צדקנו והמשיח ילחום בהם לתקן העולם אכ"ר.

כדי שלא לשום את הניר חלק אמרתי להציג פה, איזה רמז שמעתי בשם ר' יצחק בן בינה קראקארוסקי מאטוואצק **איתא** במשנה (סוכה דף נ"א ע"א) בענין שמחת בית השיבה ירדו לעזרת נשים ומתקנין שם תיקון גדול, מנורות של וכו' וארבעה ילדים מפרחי כהונה ובידיהם כדים של מאה ועשרים לוג שהן מטילין לכל וספל וספל ע"כ, ובנמרא: מאל תקון גדול, אמר ר' אלעזר וכו' והתקינו וכו' כדי שלא יבואו לידי קלות ראש עיי"ש בגמ'.

וייש לרמוז בזה כי מובא בדברי רבינו ז"ל אשר תיקון הברית נקרא תיקון הכללי וע"כ מכונה זה גם בדחז"ל הנ"ל בשם תיקון גדול.

והנה רבינו ז"ל גילה תקון לפגם הברית לומר העשרה ק' תהלים: טו. לב. מא. מב. בט. עז. צו. קה. ק"ה. קנ. וכובא שם בסי' ר"ה הענין כי העשרה קפישל תהלים הנ"ל, הם כנגד העשרה מיני לשונות שנאמר בהם ספר תהלים שהם אשרי ברכה וכו' ויש כח באמירת תהלים להוציא הטפה מהקליפה ש"קחה אותה, כי תהלים בגימ' תפ"ה, מנגד לילית הממונה על פגם הברית אשר לילית גימ' ת"פ ועם החמיש אותיות הוא "תפ"ה" שהיא בקליפה כנגד קדושת ספר תהלים עיי"ש וע"כ גם פה במשנה שעשו תקון גדול, שהוא תקון הברית כני"ה, התקינו גיכ שיהיו ארבעה ילדים מפרחי כהונה ובידיהם כדי שמן של מאה ועשרים לוג כי ד' פעמים מאה ועשרים גימ' "ת"פ" ו"שמן" ירמוז על תיקון הברית עיין בההורה שחז ר"ש לקו"מ היא סי' ס' או ג' בסופו כי השכל הוא כמו נר הדולק ע"י השמן הנמשך אל הסתילה הדולקת, כ"כ עיקר השכל שיהי על תקונו הוא ע"י השמנים שבגוף שרכנו על תיקון הברית עיי"ש.

המו"ל

הקדמה

מודעת זאת בכל הארץ, כי אמנם לא קם נביא עוד בישראל כמשה, אבל הוא בעצמו עוד יקום לגאלינו גם מהגלות הזה, כי משיח דא משה אן ומה שהיה הוא בעצמו שיהיה ביתר שאת ויתר עון, כי בא יבא ברנה גם בשער החמשים, וישיג א תו בשלימות עצום ונשגב עד שלא ירד עוד מאתר אן כי לעולם עוד ולנצח נצחים יעלה ויתענג בו במדריגה, אחר מדריגה עד אין חקר.

יעתה כפי אשר נודע הדבר אשר דיבר רבינו ז"ל בעת אשר גילה את המאמר המובא בלקוטי מוהר"ן חנינא סימן כ"ח דע שיש חלוקים בין התורות וכו', ומדינת ד' נתן וצ"ל מעוצם הרגשו בזכות לבבו את עומק נוראות דבריו עד כי בערו בקרבו כלהבת שלהבת ממש, לא יכול להתאמץ, ונתן את קולו בפני כל הנצבים עליו, אולי כך הוא המידוש מה שאחז"ל אין בן דוד בא אלא בהיטח הדעת, היינו שיהי בעולם ולא ידעו כי כבר הוא וכו' ורבינו ז"ל גילה את עיניו והראה לו רב נחמן אמר כן אי מן חיי—אנא אן.

ועתה מאלינו נדע ונבין פחות מטפה מן הים כמה שנקרא בשם נחל נובע מקור החמה ודן שזה הוא השם של מרת הכינה כידוע לידועי חן, כי אמרתי בזה בנות עשו חיל להשיג השגות הנמשכות מאתה וממדת החכמה וכו' אבל להדבק ולהכלל בה בתכלית השלימות שאין שלימות אחריו, לא יקום עוד בישראל וזה העלית על כולנה כידוע ומוכן כל זה בספר אמתי.

מהודרא בתרא

(א) על אודות שאמרנו חז"ל על פסוק שיהי נח ציד חשלת, יולד חני שאינו גואלם לעתיד, — הנב"א ורחם מה שמוצא בשיחוח הר"ן בסימן כ"ד מענין גלגולים, ומוצא גם בסאר ספרי אמת שאין הנשמה מחלגלת פעם שני, כמו שהיחה רק זאת הנפש עם זה הרוח וכו', וזו בזה חזון כי לא יסחרו זה את זה מאמרי חז"ל האלה, וגם המקראו שבפ' שופטים נבוא בקרבך מחיך, כמו"י יקום לך וכו', נביא חקי להם מקרב אחיהם, כמו"י וכו' אשר לדברי האר"י ז"ל גם הם יתבאו על וגואל העמיד להיות, ובדבר הזה גם הם על מקומם יבואו בשלום.

(ב) כ"י אע"פ שגם נעת מתן תורה השיג אותו צמוד ומטה עלה א' אלהים, אבל חיכה בסוף הארבעים ירד מאתו כמרומו בפ' רד כי שחת עמוך ולא השיגו עוד כל ימי חייו:

(ג) בנב"א איחא בנן אנא, אבל למדומה לי מאת אשר שמעתי צע' את הענין הזה שרבינו ז"ל סיים אז אנא הוא וד' כמו נביאור במאמרו הק' שכתבו מוה"ן בספר נסיעתו לאומאן באת

הקדמה

ואנכי העני בדעת בשמעי' ובהבינותי בכל זה תמכתי יתידותי בפקודת רבינו ז"ל אשר פקד וצוה על כל אחד לאחד בתורה עד מקום שיד שכלו מגעת, וסבותי את לבי לתור ולתפש בכל הדברים הרומזים על בינה עילאה, ונשאתי את עיני ואראה כי ברובם ככלים מרומז ונסתר כבוד שמו (של רבינו ז"ל) הקדוש והנורא [ה] בדרך מספר ומנין, כאשר הצבתי אותם לעיניך זה אחר זה.

בתרא

מהדורא

ועכשיו יש כחל כ'וצע מ'קור ח'כמה וכו' [ה] עי' בהשיחות הר"ג בלוח מ"ד שכל אדם ואלה מרומז בשמו כל ענינו וזחינתו, וצוה חצין גדול ועולם נוראות וכשגבות שמות הלדיקים, אשר בהזכרתם לבד יכולים להביא שינוי במעשה בראשית לשנות הטבע לעובה כמבואר בספר הא"ב (הוא ספר המדות מרבינו ז"ל) ח"ב אות ל' ס"ו כ', גם עיין בלקוטי מוהר"ן ח"א ס"ו מ"א מה שכתב שם בשם האריו"ל שיעקב גי' ב' פעמים חלקים עם היוד אחיות ובלקוטי הלכות הודאה הלכה ו' אות ל"ד בשם האריו"ל שיעקב ויוסף גימ' י"ג פעמים יהו' וגם בשמות שאר הלדיקים מובא בספרי אמת גימטראות משמו ית' כי שני ית' מושהף בש"ס, ולדיקויא שמה דקוב"ה, ומכל שכן וכ"ש בשמו של הראש כל הלדיקים וכו'... אשר התפאר ואמר — איך האב גאר קיין לאשפן ניט — שבדאי גרלו ועלמו רזין וסודות נפלאים ונוראים בשמו הקדוש עד אין חקר, עד שכל מה שמואלים בזה חיה רמוז לשבח גם בעניות דעתינו הכל אמת (גם ע"ש בהשיחות הר"ג בהשיחה הנ"ל מה שאמר לר' שמעון לבל ידמה בדעתו שגם אדם אחר בשמו כן אחיזתו גם כן שם וכו' ע"ש):

אוצרות התורה
אוצרות השות

יקר חכמה ובינה מפנינים

א. כי בראשונה יבא בחשבון תיבת בינה אשר השיג אותה בשלימותה ובמילואה ותבין ולראה רצון נפלא כי על כן במילוא כזה — בית יוד בון ז"ל — מכחן במספר נחמן בן שמחה — מכחן ממש.

ב. גם בינה היא בסוד נשמה כי ע"כ גם תיבת נשמה במילואה כזה — בון שין מס הא"י — (א"י) עם הכולל במספר נחמן בן שמחה.

ג. גם בינה הוא בסוד המנרה וכן כי ע"כ גם תיבת מנרה במילואה כזה — מס בון י"ש ז"ל — במספר שמו במילואו כזה — בון חיה מס בון — עם הכולל.

זוה"ק אשר גם ת' מנרת זהב עם האותיות כמספר הזה.

זוה"ק אשר גם ת' מנרה בדרום עם האותיות כמספר נחמן בן שמחה עם הג' תיבות.

זוה"ק אשר גם נדר תמיד (בן) עם האותיות שמו במילואו כזה — בון חיה מס בון.

זוה"ק אשר גם ת' שמן זית זך כתיב — גימ' שמו בארבעה פנים הלא המה נחמן בן שמחה עם האותיות והתיבות.

נחמן בן פיגא עם האותיות והתיבות [ד] נחל נבע מקור חכמה עם האותיות ד. בינה; הוא בסוד ק"ן [א"י] ע"כ ק"ן עם האותיות במספר נחמן עם האו' ה. בינה; הוא לפעמים בסוד תבונה כי על בן גם תיו בית ואו בון הא' עם הכולל במספר שמו בכ' פנים הלא המה

נחמן בן פיגא — נחל נבע מקור חכמה עם האותיות והתיבות.

ו. בינה; הוא בסוד ר"ב ועליה ואמר הלב מבין כי ע"כ ת' הלב מבין עם האותיות והתיבות במספר נחמן.

ז. בינה; הוא בסוד נדרים — כי ע"כ גם זה במספר נחמן בן פיגא עם האותיות [ו].

מהדורא בתרא

ואי כוונתי אות ה' נחש בנ' פנים — ה' הא' הה' — כוונת נספרי חמה [א] ח' כל אשר לחבתי נמספרים האלה דקדקתי

לכותבם ככתיבתם כחורה [ב] כי כ"כ אצל המורה נפ' חלום להעלות נר תמיד [ג] עיינתי בס' בית שמואל על אודות כתיבת סס פיגא ומלחתי וראיתי כי כן הוא באותיות האלה כאשר לחבתי גם אגב אורחא אמרתי להודיע להמטיין שהבינו ז"ל הזהיר לכל אשר יבקש ביכותו שיזכירו על סס חמי' ר"ג בן פיגא ולא נשאר נפטרם אשר יזכרו ע"ש אביהם [ד] כי היא ק"ן לחכמה [ה] ע"י ש"מ — כחולת ד' ל"ז. שהפרת נדרי' ב' חיד מומחה אמר כ"י נחמן בון אלא — ועי' לעיל בהקדמה ובלקוטי' הלכות הל' עוטן ועטני הל' ב' ב' ח' ד' מעטן כזוה"ק היסח שחיקן ל'

ח. בינה; הוא בסוד "תפלין", כי על כן "אות על ידך" — עם האותיות והתיבות והכולל במספר, נחמן בן שמחה
 וזה אשר גם "טעם בין עיניך" [ז] עם הכולל נגמ' שמו במלואו עם אותיות המילוי.
 וזה אשר גם השם "תפלין" אשר בדברי חז"ל במלואם "תיה מא למד יוד. נון". עם אותיות המילוי, במספר שמו במלואו עם הכולל.
 וזה אשר גם השם — "פאר" — אשר להם, אם תמלאנו כזה, מא אלף ריש", עם אותיות המילוי במספר שמו במלואו.
 ט. בינה; הוא בסוד "קודש קדשים" כי ע"כ גם זה במספר — נחמן בן שמחה, נחמן בן פיגא — ואחד מהם עם האותיות והכולל.
 י. בינה; הוא בסוד "הוא" כי ע"כ הי ויה [ח] אלף במספר נחמן, יא. גם נפש "בנימין" נמשכה מבינה, כי ע"כ גם בנימין במספר נחמן עם האותיות.

יב. בינה; הוא בסוד "אם הבנים" כמספר נחמן.
 יג. בינה; כלולה וייחודה בחכמה, כי על כן יעלו גם שניהם, חכמה בינה עם האיתיות כמספר נחמן.

יד. אשר גם "אלף בית, אלף מס" (כי חכמה ובינה הם בסוד אב ואם) במספר שמו במלואו, נון חית, מס נון" עם הד' אותיות.

וזה אשר גם השם "נסתר" אשר להם במ' שמו במלואו.
 יד. בינה; היא אשר באה בסוד "מי" אשר נאמר על זה-ה' צבאות יעץ

במלואו דמלואו שאין למעלה כזה, כי ע"כ מלואו דמלואו כזה, מס מס יוד ואו דלת" עם התיבות והכולל במספר, נחל נבע מקור חכמה עם התיבות, ועם הב' כוללים הוא כמספר, נחל נבע מקור חכמה.

וזה אשר גם כתיבתו פזוט ומלא כן, מי, מס יוד" במספר שמו הקדוש נחמן עם האותיות.

טז. ולכן מה שאמרו חז"ל הקב"ה גוזר והצדיק מבטל, נאמר עליו ביותר ויותר, כי הוא אשר נאמר בו, ו"מי ישר והוא הוא ראש לכל הצדיקים וכו'... יכפי הנראה שגם מחמת זה הוא אסור קצת במוסמים [יא] כי הוא ז"ל אם היה מותר במוסמים כמו וכו', היה מתבטל הבחירה לגמרי, טז. ובדבר דוממות כדתי הבינה יבין המשכיל מאליו, כי אלו כל הימים דיו וכו' לא יספיקו לבאר חלק ברירה, כי היא אשר על ידה כל

בחרא

מהדורא

נחמן, [א] נפ' ולאננה טעמה חסר כחיב, [ח] גם מילוי חוה, ו', נדרם נג' פנים ויו, ואלו, זן, [ט] כמונא מזה צספרי חנות [י] כי על כן החפאר צרפואת הנת מלכה שמרמו על כנסת ישראל כמונא נלקוטי הלכות תלמידי הלכה ד', [א] כי צוודאי גם מה שהלדיק מנטלי הוא ע"פ רעון השי"ת וממשלתו, כי הלא עי"י בעלמו נחגלה ממשלתו השי"ת כמונא

רעות מחלינו אשר נחלינו ונשברנו במחלה אחת מחלה ובשבר אחר שבו
עד כי גדל כמים שברנו [וב]

וזאת

אשר באה מלת הבינה גם בכור קטרת המעלה ניצוצות [נשמות
המושעים מעמקי הקלימות] — וזאת אשר בינה גם בכוד תשובה
תקוה המושע שבמושעים כי אין לך דבר שעומד בפניה.

וזאת

אשר בינה גם בסוד מלה אשר כל הטמאים אי אפשר להם
לעלות מסומאדם כי אם על ידה.

וזאת

אשר בינה גם [בסוד] הכני בדי ערבות שבלולב אשר גם
המושעים בדומים בהם כי כל חיותם ותקוותם רק על ידה.

וזאת

אשר בינה גם בסוד ודבר שופר שחוקעין בו לקרוא דרור גם
להעבדים לנחתיבו להרצע [וגן] כי היא האם המרחמת על בניו
והולכת אחריהם גם למקום המנוח להוציאם משם (כי היא האם גם לבחי
מלכות המובא לסימן עין בלקוטי מוה"רן היא השוכנת עם בניה בלי המסקן
כי כל כת המלכות להוציא ולהעלות את הנפלים היא מאתה בסוד אמא
אופית כנחא לבדחא עכמבא מזה בלקוטי מוה"רן היא סי' מיט באות ו
עייש היטב).

יו. וכל הדברים האלה תמצא המנו ונסתר גם במבטל שכו הקדוש והנעלם
כי קטרת עם הכולל במספר שמו במלואו.

תשובה עם הכולל במ שמו במלואו עם הו' אותיות.
מסוה עם הכולל במ שמו עם האותיות

ב פעמים ערבה [ידן] במ שמו עיש אביו נחמן בן שמחה עם הכולל
ידבר שופר נח נחל נכל מקור חכמה עם התיבות והכולל
אם חמנים במספר שמו כנזכר לעיל.

יה. ועתה נחזור ונשוב להברינו הני בדבר הוספות המדה הזאת כי חיו
תאם הקדושת אשר עליה אמר שלמה המלך עיה את כל דבר

השבה שבסדר האיב שאומרים אותם בליל שבת על קבלת המלכות מאיח
הנמלא לחיות בכוה עיני בשם שדה תפוחים אשר גם זאת במספר שני
בב פנים נחמן בן שמחה עם הג' תיבות — נחמן בן פיגא עם הג' תיבות
יט. וכל אשר ישם את לבו להשיר החת יראה בעיניו כי מבואר שם ברה
נמלא החתונה חתן הוה בעוד גברה ליל חשכות גליותינו. לוח
גם חיום סוף אמריו הגהרמים לאנשי ביתו ומקורביו וחוק התורה והתפל
(ש"ע והתבודדות) בבלתי נעבור את החוק ההוא כל ימי חייו [טו].

החזרה בתרא

מזה נדברנו רמנו וכל [ב] זה ה' יום (ימי) גיון רומנו על שער הכן דסמו
אחרת אשר ואל לעומת זה הוא כלול מכל מחלות ומכאובי הנפש עד ה
הכליה איין עי' בלקוטי הלכות ויד הלכות בכוד בהמה טהורה הל'
באום כיו (י) כי לרין להיות שני בני ערבה (ט) שזה בחי' וחקס בט
לילה וחמן סוף לכיתה וחק לערבותה ועי' בשיחוח סרין באום קס"ז

חכמה וכינה

כ. ואת אשר זמם ולקח ברשותו השדה הקדושה [שזן להשקות ולגדל את האילנות שהם נשמות ישראל שנקראים בשם שדה וכרם כמו"ש כג כרם ה' צבאות בית ישראל וכו', ואת אשר ב'עו'ד' [זין חגר מתניו יחן] ואימץ זרעותיו [יטן] לגמור את כל התקונים הצריכים לזה, אף אם עבר עליו מה שעבר, ואת אשר לא יכבה נרו אשר יזריח עלינו בליל גליותינו [כן]. כא גם את אשר ישתדל בנפלאות ארבעה כחות שנמצא בידי הנוראים, להציל ולרפא לכל נשמות ישראל, ובפרט ובפרט לכל אשר יעזרם באתערותא דלחמא בדבור ובמעשה, שהוא נתינת הצדקה ואמירת העשרה מזמורי תהלים בבית ציונו הקדוש וכאן נראה לפע"ד שמרמז כל זה בהארבעה פעמים יד הכתובים שם, הלא המה: "ידיה" — יצאה בימי ש'ד' (כב), "וכפיה"

בתרא

מהדורא

שהשני דברים האלה היו הנהגות כלליות לכל חקורביו בכל ימי חייהם, וכפי המובן שם שקיום השני דברים האלה בחוק ולא יעבור מסיגל ומועיל ללכת בכפלי כפלים צלי שגור, יותר מאס חפילו היה עושה אותם האדם כמו כן, ולא בחוק ולא יעבור חמיד צלי הפסק, (טז) שזהו בחי' זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטעה כרם (יז) שזהו בחי' חגרה בעוף מתניה ותחמץ זרעותיה — גם עיין בלקוטי מוהר"ן ח"א סי' ס"ה צסופו, שכל פנין השדה ותקוניה כלולים בהפסוק ויחמר צוע"ז (אותיות בעו"ז) וכו' שמרמז על [הכינה] והחכמה אשר העוז וכו', (יח) עיין שם בהתורה ס"ה בחילחו צחות א' מובא שם ו"מי" שרולה לחגור מתניו להיות הוא הבעל שדה, וכפי אשר הבאתי לעיל מספרי חמת בסירוש הפסוקים — מי ירפא — ומי יפל — , נלע"ד ^{אוצר תורה} ^{אוצרות חכמה} ^{אוצרות חסד} גם ה"מי" הזה (יט) עיין בחיי מוהר"ן בספור נסיעתו לכאוריתש צחות א' על ענין המובא בהתורה ס"ה הנ"ל — גם עיין בחיי מוהר"ן בספור נסיעתו לאומין אות ל"ג, שיש לזה שייכות להנ"ל וכמוזן למעיין שם, (כ) שזהו בחי' עצמה כי עוב סחרה לא יכבה צלילה נרה (כא) כמוזן בלקוטי הלכות ה' פו"ר הלכה ג', והלכות חולעים ה"ד אות ב' שענין התיקון הזה שייך לענין הארבעה כחות שבידין הנוראים המובאים בהמעשה של הו' בעעליר'ש עיי"ש ועוד בכמה מקומות הפייכים לזה (כב) יעשה כל ר'חות וס'ערות שיהיו צ'משקל ריח בכישור, וזה שייך לענין תיקון הצריח, כי סערותם יותר מהמשקל הוא מעשו איש פעיר [עיין בה' חולעים הנ"ל צחות ז'] שהוא אדום הממונה על פגם הצריח (והמדה של היום השישי) כי זה ההתפארות של הבעטליר מענין הכוחות הנוראים שיש לו בידי הק' ה' ביום הששי עיין בהמעשה מו' בעעליר'ש שהוא כנוד יבוד הוא התיקון לזה.

— חמנו ש'לך (כ"ג) כפתי — פרשה לטני (כד), "יודיה" — שלחה לאביון (כה) ועיכו לא תירא לביתח משלג הגיהנם (כמו שפרשיי שם) כי כל ביתה לבוש ש'ניים (כו) וגם שאר דברי השבח הזה, כלם יבוארו על זה למשכיל בצירוף, שאר הקדמות וכמוכא בלקוטי הלכות הלכות השכמת הבוקר הלכה ד' עיי"ש וחמעיין ביין מאליו שמה שלא זכירנו שם (וכן בשאר מקומות בדבריו הקי' כי אם בדרך כלל בשם צדיק הוא מפני דרכי שלום וכבוד אלקים הסתר דבר, וגם כי אמנם שבג זה אמת, כי כל צדיק הדור יש בו בחי' משה משיח כמוכא בדבריו ז"ל, אבל בודא העיקר הוא, העלית על כולגה" שהוא משה משיח בעצמו, כגשמע כיפ מפיו הק' בסירוש, וכאשר גם זאת מבואר בדברי השבח הזה, כי קמו בי'נייה רי"ת ב'ן ג'פתלי הירץ, וגם ג'פתלי הירץ ב'ן י'הוא (כו) ויאשרוה ויאמרו רבות בנות עשו חיל

מהדורא בתרא

(כג) פ'ליח כ'כד ר"ת פלח, מלשון ופלח חץ לבדו הנאמר לענין פגם הצרית, וחסו עיקר הגבורה שמוכא בהמעשה לענין ההפצרות הזאת, שגם לאחר שפילחו את האדם וזרקו בו כל מיני חילים וסמיכ (והעיקר בכבד שגם הוא עיקר החיות טעו הוא ארום ועמלק) גם אחר כן הוא תומך נידיו הקדושים, ומוליא מאתו את החלים שזרקו בו ומתקן כל זה, (וע"כ כאשר גבר משה ידו וגבר ישראל ולהיפך וגבר עמלק) גם עי' בלקוטי הלכות הל' פסח הלכה ע' בס'פה בהראשי פרקים מוצא שם בציאור לענין החילים—הפסוק חץ יפלה כבדו):

(כד) כ"י אין עני, חלק מן הדעת, ע"י פגם הצרית שהוא פגם הדעת, ובפרישת כפיה החן, כל העשרה קצין חכמה ודעת (כה) אביון הוא החאב לכל שגם בגשמיות אין לו מזון ומחיה, וגם זה ע"י פגם הצרית כמוכא בדבריו ז"ל עה"פ כי בעד אשה זונה עד ככר לחם, ונתינת הלדקה של האשת חיל הוא התיקון לזה:

(כו) ש'נ'ים ר"ת ש'ג'אזיזת—על דבר קצרו הקדוש, ג'תינה — את הלדקה ע"ש כ'תן—תתן, י' מ'זמורים" שכל אכשי ביתו ומקורבו לבושים זה". ועוד יש לפרש גד"א, כי אל תקרי שנים אלא שנים — היינו שכל ביתו לבושים בהשנים האלה לדקה וי' מיני נגינה, שהם מכוונים כנגד שני כוחות מידיו הנזרחים המובאים בהמעשה (מז' בעטלירם) עיי"ש, והשנים האחרים לחטובלים ממילא ע"י התאחדותם והתחברותם עמהם (ועי' ב' חולעים הכל' ב'חור י"א) ולאב אורחא אמריה לכתוב פה גם הנראה לפע"ד בענין הארבעה כוחות שזדיו שכלולים מעשר עשר, כי זה בחי' אל חקרו ידך, אלא יודך המיבא כ"פ בדבריו ז"ל ובשאר ספרי אמת:

(כז) וכנודע מאתרו הקי' שהעיד עליהם רבינו ז"ל בעלמו וויסען פון מיר ווייסט, נחן — נחפלי — אביסעל

ואת עליית על כוללנו (כח), וע"כ גם אם חבא בחשבון הג' תיבות האלה
 — עליית על כוללנה" נביט ונראה שגם הם במספר שמו במיליוא, נון, חית
 מס, נון" עם הד' אותיות והכולל.

כב. גם, יראת ה' המובא שם עם האותיות והתיבות במ', נחל נבע מקור
 חכמה" עם האות' והתיבות, כי הוא הוא אוצר היראה (כמובא בחיי
 מוהר"ן בספרו מעלת המתקדבים אליו באות גד) (כט) וע"כ גם יראה במלואו
 יוד, ריש, א"ף, הא" במספר, נחל נבע מקור חכמה" עם האותיות והתיבות.

ולכנ חנו לה מפרי ידיו ויהללוה בשערים מעשיה — המעשות שסיפר.
 כג. ובכל השבח הזה קמ"ט תיבות, כמספר, נחמן" עם הכולל.
 כד. וכ"ז שייך לקדושת שבת כנ"ל, וע"כ, שבת" במספר שמו בשני סגים,
 "נחמן" עם הכולל, — נחמן בן שמחה".

וזה אשר גם, יום השביעי שבת שבתון קדש" (שמות ל"א) במספר שמו בה' סגים,
 "נחמן", נחמן בן שמחה" עם הג' תיבות — "נחמן בן סיגא"
 נון חית מס נון" — "נחל נבע מקור חכמה"

כה, גם כל מועדי ה' אשר קדושתם נמשך משבת, וכולם באו בסוד הבינה
 כנודע בספרי אמת, וע"כ:
 "סמח" במספר, "נחמן"

הג המצות" עם הכולל במספר, "נחמן בן שמחה"
 "הג השבעות" עם הכולל במספר, "נחמן" — "נחל נבע מקור חכמה עם האו",
 "שבתון זכרון תרועה" (ויקרא כג) עם הג' תיבות במספר שמו בד' סגים ה"ח"
 "נחמן" — "נון, חית, מס, נון"

"נחמן בן שמחה" עם האותיות — "נחמן בן סיגא" עם האותיות,
ובדברי חז"ל יקרא בשם ראש השנה, כי על כן גם, ראש השנה" במספר
 "נחמן בן שמחה" (ואחד מהם עם האותיות והתיבות והכולל).
 "נחמן בן סיגא" (

כי גם כל בנין המלכות שנתעלה ונתגלה בו לדון ולשפוט ולשקול את כל
 אחד במאזנים, אם למות אם לחיים (אשר ע"ז מרמו גם המזל מאזנים ש'
 החודש הזה) הכל ע"י בינה עילאה, כידוע ליודעי חן שכל שורש ותקון המלכות
 והמספט הכל מאתה, וכמובא לעיל מזה, וע"כ גם, "מאזנים" במספר, "נחמן".
 מאזני צדק" עם הב' תיבות במ' נחמן בן סיגא עם האותיות.

וזה אשר גם, קול שופר" שמצה לשמוע בו (וג"ו בסוד בינה כידוע) במ'
 נון, חית, מס, נון" עם אותיות המילוי והכולל.
 יום כפרים הוא לכפר עליכם" (ויקרא כג) עם החמשה תיבות במ'
 "נחמן בן סיגא", — "נחל נבע מקור חכמה".

בתרא

מהדורא

(כח) בעלה המובא כ"פ בדברי השכח הזה מוכן בספרי אמת כי מרמו
 על אור החכמה (כט) וללפע"ד שזה בחי' מה לחיפה בדחז"ל
 (בסוף מס' סוטה) אמר רב נחמן לחנא לא תיחני יראת חשא לחיכא לחא
 וכמובא לעיל במהדו"כ אות ואלו עיי"ש:

וזה

אשר גם יום ספרים במלואו כזה, יוד, יאו, במ, כף, פא, ריש, יוד, מט' עם אחריות הצילוי מכוון למספר הזה עם הכולל.
 חג הסכות ויום השמיני "עצרת" עם הכולל במ' שמו בד' פעמים, הית
 נחמן... עם האותיות, — נחמן בן פיגא" עם האותיות
 נחמן בן שמחה עם האותיות, — נון, הית, מס, נון" עם האותיות.
 גם תיבת סכות במלואו כזה: סכך, כף, וו, תיו" (במספר, נחל נבע מקור
 חכמה" עם האותיות והתיבות והכולל, וכולם בכלל) נקראים בשם, מעדי
 ה" (ל) כי על כן גם זאת עם הז' תיבות במספר, נחמן" עם האותיות,
 כז. ואף חנוכה ופורים באו ונתוספו על מעדי ה' להיות בכלל בינה ולכן
 חנוכה במלואו כזה: חית, בן, ואו, כף, הא" במספר, נחל נבע
 מקור חכמה" עם האותיות.
 פורים במלואו כזה: פא, ואו, ריש, יוד, מט' עם התיבות והכולל במספר
 נון, חית, מס, נון".

ורבינו

אצל החכמה את המאמר המובא בלקוטי מוהר"ן תנינא סי' ב' שח
 אצות הנהיג חנוכה הם יוני הדראה ומאשר שיש לדקדק בדבריו אשר
 יצאו מפיו הק' כמו בדברי מקרא — דקדקתי וחשבתי גם את זאת ומצאתי
 וראיתי כי, ימי חנוכה" במספר, נחמן" עם הכולל.

וזה

אשר גם, סלח, גא' שמוה נמשך קדושת חנוכה כמבואר בדבריו זיל
 לקוטי מוהר"ן תנינא סי' ז', כי ע"כ יעלה גם זה במ' נחמן" עם הכולל,
 כז. גם תהלים מסוגל לתשובה ויש בה שייכות לגדת הבינה כמובן בלקוטי
 מוהר"ן תנינא סי' ע"ח (ועיי' גם לעיל באות ט"ז) ויש לרמוז כי
 ע"כ נמצא בו קמ"ט מזמורים (כי הז' מזמורים הראשונים נחשבים כאחד
 כמבואר במס' ברכות דף ט', ע"ב בסופו) במספר, נחמן" עם הכולל.
 כת. גם בינה היא בסוד, ירושלים שלמעלה" כי ע"כ גם זה במ' שמו בג' פנים
 חיה: נחמן", נחמן בן פיגא", נחל נבע מקור חכמה"
 כט. בינה; היא בסוד אלפים (לא) כי ע"כ, נחמן בן פיגא" עם האותיות
 והכולל במספר, אף, למד, ה" יוד, מט' עם ה" אותיות.
 ל. בינה; היא בסוד כסא כבודו ית', אשר נאמר עליה בדברי החווה, אבן
 ספיר דמות כסא" וע"כ יעלה גם זה במספר שמו בב' פנים
 נחמן בן פיגא" עם האותיות והכולל, — נחל נבע מקור חכמה"
 כ" הוא אשר נאמר עליו מה שחי הוא שיהיה ומשיח דא משה, אשר זכר
 לאחוז ולהתאחד בהכסא הנוראה אשר תשיר (לכ) את שיר נעימות השם
 אלקותו על ע"ב נימין פשוט, כסוף, שלוש, רבוע, שהוא תוי' באחורים שצו"

בתרא

מהדורא

(ט) מערי חסד כתיב בפרשת וידבר משה שנסוף הפ' הכל (א) טי
 לעיל בהקדמה מה שהבאתי שם כלזרים האלה גם משאר ספרי חמה, וטי
 במס' ז"ב ד' נו"ה שג' נקראו בשם הקנ"ה לריקים, ומשיח, וירושלים, ע"כ
 (כב) עיין היטב בהחזרה הקטו ממשה בלקוטי מוהר"ן הכינח סי' ל
 (ובהחזרה הקטו פוכמה כס"ו ח') ונסוף המעשה של בן מלך וכן מס

חכמה ובינה

ע"ה: לענה לנצח את כל אשר יזכו לזה, ולכן מספר שמו הק', נחמך כמספר מילוי הוי' באחרים כזה: "יוד, יוד, יוד, יוד, יוד, יוד, יוד, יוד" עם הד' כוללים. **ז**הה אשר גם: "מה שהיה הוא שיהיה" עם הד' תיבות במספר שמו במלואו **ז**הה נון, חית, ממ, נון עם הכולל.

זהה אשר גם: "משה משיח" עם הו' אותיות במספר שמו במלואו, וזה אשר גם: "צמח דוד" במספר שמו, נחמן עם האותיות.

גם: מה שיכונה הגואל צדק בדניאל ז' בשם, "בר אנש" במ', נחמן בן שמחה; גם מה שיכונה שם בדניאל ק' ב' בשם אבן, כי ע"כ גם אבן במלואו: "אלף, בית, נון" במספר, נחל נבע מקור חכמה.

לא גם: מה שכתוב על אודות הגואל (לדעת האר"י) בפ' שופטים, נביא מקרבך מאחיך ^{אויבתי התורה} ^{אצרות השות} עם לך" עם האותיות במספר.

נחמן בן שמחה: "נחמן בן פיגא" ואחד מהם עם האותיות והכולל.

גם השלשה תיבות, "מקרב אחיהם כמוך" הכתובים שם מקודם, אשר יתבאר בקיצור, נמדך (לדעת האר"י הנ"ל) שנקרם אחיהם יעמוד אחד שיהיה כמוך, כי ע"כ יעלה מספרם עם הג' תיבות במ' שמותיהם הקדושים, משה, נחמן, לפי: ועיין בתרגום ירושלמי ע"ה"ס כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל שבוה העסוק מרזמו התכלית האחרון והעוה"ב שיזכו נשמות ישראל כידוע ופ"כ יתגמל שם: התרגום בזה"ל, וינחמין דיה (ב"ה"ק כמו מאת ה) עתיד למתנייא עליכון דבית יעקב (ל'ג)

גם ש"ן בשל"ת ס': ואתחנן מה שכתב שם בשם מהר"ז על סוסק לפן אחלק לך ברבים וואת: עצומים יחלק של"ל (ל"ד) שהפסוק הזה נאמר על נשמות

משת משיח אשר יקבל את חלקו שנת"ב שלו מהקב"ה שמש ושאה הצדיק יקבלו על ידו. **ל**ג, וכ"ז הוא מחמת שהשיג בתכלית השלימות, מהת הבינה שהיא העוה"ב כידוע וכמוכן בספרי אמת, שכל עולם התיקון ותחיית המתים ועונג הנשמות לנצח הוא מבזנה אימא עילאה, בסוד הכתוב, כאיש אשר אמר תנ"ח מ"ו ויש בזה אותיות "נחמין" כי הוא האור הנצלם אשר עליו יטובבו כל הדברים האלה, ותוא אשר נאמר עליו וירא אלקים את האורה כי טוב, כי טוב לגנוז כשאחז"ל.

לד, וזה אשר גם "אור" במלואו כזה, אלף, ואו, ריש' במספר נחל נבע מקור חכמה עם התיבות והכולל.

מהודרא בתרא

שנחלפו ונחשטמות בחיי מוהמ"ן מענין הסוד הזה, שזה יהי' העוה"ב וכו', כי לפע"ד שייכים לל' הדגדים האלה זה לזה, וכמוכן לבקי קלת. בספרי רבינו ז"ל, וגם צ"ח ספרי אמת שמוכח בהם מענין השיר הזה: **(ל'ג)** הרמו מהתרגום הזה שמועתי מר' ברוך הפדים (ל"ד) גסי עיין צהענין השיך להמקרא הזה שהוא "ישע"י וזכ"ה ותר"ל שמואל ש"ס צ"ח סיענ", כל עולם המחלוקה והבזיונות שגופרים על שמו הקדוש

(המשד יבא)

אחלהתא דגאולה

המקום שבו יצא אחלהתא דגאולה חיי סגורין בעלת תורתו סיי וי
 זענען מערהאנדען מן שפחה קדושה אין כנגדם צי שערי סומאן אין
 מיטל מן האנדען לעצטען דור במיט מן יוגנען דור זענען שוין
 א דורך געוואנגען אלע מיט שפחה סומאן און אייגענטליך כדי זיי מתקן
 צו זיין והקט מן געדארטט בזהרנה אדורך גיין די מיט שערי קדושה
 זענען צו שוואך אין דאס זעמיגע דור, און עס זאל אומשטאנד זיין אדורך
 צו גיין די אלע מיט שערי קדושה

און דייקא דער סאר האט השי"ת רחמנות געהאט שוין דעם דיצטיגען
 דור, און האט אונז געשפיע געווען גאלד גלייך דעם יענער חממיטום
 דקדושה (וועלכער איז אין דור פולל אלע שערים) דאס איז דער דעת
 דקדושה של רבינו אברהם אבינו חת"ל זיצט פיקור וחכמה מבורלים זייע
 די התנוצצות המשיח

דערן א חוק דעם דעם האט אין שוין נתגלה געווארען אין די הייליגע ספרים
 מן רבנות ז"ל ווערט עס דאן הייטער בחפזת אין מיט יעדען טאג
 פעמייעט און אונזערע הערצטע און נשמות דאס זענען די רמזים מן יום
 החכמה (אורחא דעתיקא סגולה) וואס זיצט זיין זאל וואס אריינלייכטען אין
 יעדען מענטש האט היט גאר גלייך אין זיין דור, און דער מענטש זאל קענען
 ווי אזוי זיך צו העהאלטען ביז דער קיומה אין שוין געקומען צו תשובה
 שלימה, האט גור צוליב דעם איז דער מענטש אומגעקומען אויף דער וועלט.

און דער דעת מן דור רמזים האט גאר קיין גבול נישט, אין גאד קיין
 שוין נישט דערן נישט אין מענטש איז גלייך צום צווייטען, חן אין
 זיין סבעיות חן אין מוחות חן אין היינע איבער געבער, וכו' און אפילו
 ביי איין אין דעם זעלבען מענטש איז אויך אין טאג נישט גלייך צום
 צווייטען, לויט די איבערלעבענישען האט גייען אויף איהם איבער אטאל
 גוט און אכצן חו סערקעהרט און דאס גלייכען אין אנדערע איבערגעבער
 העלכע גייען איבער אויף יעדען מענטש וואס אין דעם איז אין אדם דומה
 לחבירו זאך יום דומה לחבירו ובפרט באחלהתא הימים האלה, שכל יום
 קללתו מרובה מחבירו, וואס טאק צוליב דעם ווערען מידי יום אנדערע
 יודישע נשמות אונטערטען מן דער קדושה ר"ל, האט טאק השי"ת מיט
 זיין גרויס רחמים ורחמנות געהאט אויף אונז אן מגלה געווען דורך רבינו
 חק ז"ל הינדערליכע עצות און למודים העלכע זענען נתגלה געווארען אין
 די הייליגע ספרים פון נבואה מהר"ן און איבערגעגעבען געווארען דורך
 זיינע תלמידים מפה אל מפה וואס דורך לערנען זיינע הייליגע ספרים און
 זיך מתחבר זיין מיט חכמתא דגאולה העלכע גייען אין זיינע דרכים, קען יעדער
 מענטש מן קלענסטען זיין גרעסטען אפילו די העלכע זענען געמאלען דורך
 זייערן חסאים אין שאר חת"ת מתחתי די אלע קענען בעקומען ארפאך

צו זייערע קראנקע נשמות דורך העם דעת הקדושה וועלכער איז א רעסונג
 און א ערמינטערונג סאר די שוואכסטע אין פערצווייפעלטע נשמות אזוי ווי
 רבינו ז"ל האט אונז מהרס געוועזען אז זיין גאנץ אראפאקומען אויף דער
 וועלט איז גאָר געוועזען מתקן צו זיין די אלע נשמות וואָס וועלען זיין
 באחרית הימים.

און אזוי היי ס'איז אויך פיעל מנוחה אין די שוחות פון רבינו הקדוש
 ז"ל דאָס רבינו ז"ל האָט מבטוח געוועזען יעדער מענטש וועלכער וועט
 לערנען אין זיינע הייליגע ספרים אין וועט זיך מתחבר זיין צו זיינע
 תלמידים אָדער צו די תלמידים פון די תלמידים א. ו. ו. (ד"ה אין יעדען
 דור צו די מענטשען וועלכע גייען אין זיינע וועגען לויט ווי זיי האָבען מקבל
 געוועזען און זיינע הייליגע ספרים און דורך זיינע תלמידים איש מסי איש
 עד רבינו ז"ל) וועט זיין א איש כשר באמת כנראה כל זה בחוש דאָס יעדער
 דיבור און הבטחה פון הייליגען רבי'ן איז אמת ויציב נכון וקים וכו' וכו'.

אבער גרויס און מערשיעדנארטיג זענען די מחיצות וועלכע פערשטעלען
 דעם מענטשענס אויגען מען זאָל נישט קענען זעהן דעם אור די
 הצלחת הנמשך דעם תקון אין די מחיצות זענען פערשידען אַמאָל איז די
 עצת היצחק'ר פון מה האמר הסביבה אַמאָל כבוד המדומה אַמאָל סדרת
 הזמן א. ד. ג. אָבער עס איז דאָך דאָ א זעהר ריכטיגער אין גלייכער וועג
 דורך וועלכען מען זאָל קענען אָן קומען צו דעם דעת צו דעם אור אין
 דער העג איז דאָך נור תמימות ומשיטות ד"ה; מען זאָל גאָר אָועקוואַרען
 די אלע חקירות אין חכמות של הבל בפרט מען זאָל נור נישט וועלען
 פערשטעהן די זאָך פריהער איידער מען פערזוכט עס ד"ה מען זאָל נישט
 וועלען דוקא באַלד פערשטעהן מיט זיבנער מגושמדיגען שכל די זאָל גאָר
 איידער מען בעקענט זיך דערמיט און מען זאָל עס אדורך פיהלען אזוי ווי
 עס טהוען אויף דעם מרמו זיין פיל פסקים ופסקים ופסקים (תהלים
 ל"ד) צום ערשט טעמו טוט עס פערזיכען און דאָן וראו (בעיני השכל) כי
 טוב ה' און אזוי אויך דער פסק טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי
 (שם קי"ט) ד"ה אז דורך במצותיך האמנתי קומט מען צום טוב טעם ודעת
 און אזוי איז אויך מדומ (ע"פ דברי רבינו ז"ל בספר המדות אות תשובה
 ס"י ע"ו) איז דעם פסק הן אמת חפצה בכוחות ובסתום חכמה תודיעני (שם נ א)
 ד"ה אויב דער מענטש וויל דאָס השי"ת זאָל איהם מגלה זיין דעם טעם אין
 די סודות פון דער תורה אין מצות באַרף ער געבען גאראנטיעס בטוחות
 דאָס ער וויל באמת דינען השי"ת און די בטוחות זענען דאָס האָט ער
 דינט השי"ת אַ לאַנגע צייט מיט אַמונה האָט ער פערשטעהט נישט די
 טעמי וסודות המצות און דורכדעם אין ער זוכה דאָס שפעטער איז השי"ת
 איהם מגלה (ובסתום חכמה) די בעהאָלטענע חכמה און דעריבער ווערט
 אמונה אָנגערופען תמימות וויל תמימות איז א לשון שלימות צו ווייזען אז
 צו שלימות קען גאָר דער מענטש צוקומען וועלכער וואַרט אַנעק די נאָרי
 שע פלומר'שטע חכמות און לצנות פון דער וועלט און גלויבט בתמימות—
 דער מענטש קען זוכה זיין צו שלימות.

ד"ר זימן קונסט א הורס פון אצות החר"ד עמוד 44

אין אט דורך דעם וועג פון תמימות קען יעדער צו קומען צו דעם דעת, דורך וועלכען ער קען זוכה זיין צו אשריך בעוה"ז, וואָזויס דער וואָס האָט אמונה, אין איהם אויך אויף די וועלט גוט (כמובא בשיחות הר"ג) און צו אמונה שלימה בה' קען מען נאָר צוקומען דורך התקרבות להצדיק אמת, דורך לערנען זיינע ספרים, און גיין אין זיינע וועגען. און דער עיקר וטוב לך בעוה"ב, אז אין די טרדת הזמן און אין דעם גערויש פון די חבלי עוה"ז, זאָל מען זיך דערמאָנען אין עקמא דאתי, און מיזאָל אנטלויסען, פון וואָס מ'דארף אנטלויסען און זיך צוועקרייסען אויף דער וועלט תורה, ותפלה, ומעשים טובים. דען נאָר דאָס בלייבט דעם מענש אויף אַייביג און מעהר גאַרנישט. און צו די ביידע, צו אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא קען דער מענש זוכה זיין דורך התקרבות צו דעם דעת הקדושה.

אשריני אז אין אונזער דור האָבען מיר זוכה געווען צו דעם דעת, וועלכער אין דער העכסטער שער הקדושה, און מאידך גיסא, האָט רבינו הק' ז"ל מלבש געווען זיינע גרעסטע השגות אין טויזענדער ליבושים אזוי אז יעדער מענש, אפילו דער קלענסטער זאָל אויך קענען צו קומען צו דעם דעת הקדושה, דורך תמימות ופשיטות און דורך לערנען די ספרי רבינו ז"ל.

וואויך איז אונז וואָס מיר האָבען זוכה געווען צו דעם דעת הצדיק, וואָס טוט צוריק פערשטארקען און פערפעסטיגען די אמונה בה' ובצדיקיו, און ברענגט צו דעם מענש צו קיום התורה והמצות.

אזוי ווי די גמרא זאָגט, „כל העולם לא הי' כדאי כיום שניתנה בו שיר השירים" אזוי זענען מיר אויך נישט כדאי געווען צו דעם התגלות פון דעם דעת הקדושה, אין האָטש מיר זענען נישט ראוי געווען צו דעם האָט דאָ השי"ת מיט אונז געטהון א חסד חנם, און אזוי זאָל השי"ת ווייטער העלפען או אַלע מענשען וואָס זוכען דעם אמת, זאָל אויסשיינען אין זייערע הערצער דער דעת פון צדיק האמת, און אַלע זאָלען ברענגען ציגעל און וואפנע צו דעם בנין הקדוש, וואָס רבינו ה'נחל ניבצ מיקור ח'כמה זי"ע טוט אויסשמעלען.

דער בנין, וועלכער איז די התחלה פון דער צמיחת הגאולה

א. כפי אפי' דעמי' כי גדול' ה' וארתנו מכל' על' זית' גד' הקל'ר ע'יה האט
 געזאגט: "אפי' ידעמי'". אפי' ה'י'ס' דוקא' דען דאס גרויסקייט פון
 בורא ית' קאן מען בארנישט צרויסזאגן דעם צווייטן קענט. און אקילו
 זיך אלעין קען מען נישט דערצעהלען פון אפי' קען מו'סן אויסקען לויט
 ווי עס שיינט צווייטן אפי' מענטש יאן עס טוטן איז אים אויסקלענען און האט
 טאג. דאס קאן אר' שוין זיך גלייך נישט מערצעהלען אויסן אויסקען טאג.
 דאס דערשוונגן און אויסקלענען פון גדול'ת השנית וואס ער האט געזאגט
 געכטען און איבערדעם האט ער געזאגט: כי אפי' ידעמי' אפי' ווייס די'קא
 דען דאס קען מען בארנישט דערצעהלען אויך האט ער געזאגט האט פער
 מסוק וואס טקייט וויטער כל אשר הסוף ה' יאשה בטמים ובארץ וכו' וז'ו
 אינגאנצען אפי' דער אפי' און אפי' אינגאנצען ווייט פון דעם שבת כי אפי'
 ידעמי' דען די' קונה זינען און די' ווערנען. כי אפי' ידעמי' דאס קען
 מען בארנישט דערצעהלען און דאס אפי' הויך וועהר זעהר העכער פון
 פון העכער וואס דאס מיל' קען בארנישט אויסקלענען נאך אפי' ווייס
 די'קא בג"ל אזוי ווי'ס שטומט און וועהר הקהל און דאס מסוק נודע בשעלי'ם
 בעלה כל יחד כסוק מת במשע'ר דלבי' קונט ווי' געזעהר איינער און משע'
 גדול'ת הפנא יתו און זיין הארץ כמביאר במ"א.

עס איז זעהר קונט דער מענטש זאל זיך אונטערגען איבערגעבן און
 זיך מערלאזן אויף השלי'ת און ה'קונה זאל האט געזאגט מ'יין
 שטייגער איז און ווי' אס קומט דאס אפי' אויבערעבען מיינע אלע
 געוועזענען און די' בעוועזענען פון מיינע קינדער און פון מיינע זאנע-
 העריגע צו השנית אז אפי' זאל ווי' ברצונג ית' קומן אייבערשטינס ית'
 ווילען און דאס איז זעהר נוט אויך דאן הארף מען שוין נישט זאחאנען
 און איבערקלערען צו אס סיהרט זיך ווי' געהערט צו מיסט ווייל ער
 האט זיך מערלאזט אויף השנית און אויב השנית ווי' אויף אפי' אנדער אופן
 אז ער דאן מוציא עס זאל זיך פיהרען אויף אפי' אנדער אופן לויט דעם
 ווילען פון השנית און אזוי אז עס קומט שבת אפי' יז'ט דאן טו אויך
 איבערגעבען מ'יין גאנץ התנהגות אין אלע צעייגן און בעוועזענען פון
 יענעם שבת אדער יז'ט צו השנית אז אפי' זאל זיך ברצונג ית' און דאן
 ווי עס סיהרט זיך אין יענעם שבת אדער יז'ט טוט ער שוין נישט איבער
 קלערען טאמער האט ער נישט יז'ט זעהר מיט דעם פיהרען זיך אין די'
 קדושה פון יענעם טאג היי' ער האט שוין אלעס איבערגעגעבן צו השנית
 און זיך מערלאזט אויף השנית אלעין.

ג. רבינו ז"ל האט זעהר מסליג געזענען אין גדול'ת תבורא ית' אין
 עס איז נאך נישט מעגליך עס אנבעהזאגעבען בכתב און ער
 האט געזאגט אז דאס גרויסקייט מ'ין בורא ית' און נאך אן שיעור... דען
 עס טוען זיך אס אויף דער וועלט זעהר פארכטיגע און וואונדערליכע זאכען
 און מען ווייסט בארנישט הייבן אז מיר ווייסען נאכנישט קיין שום ידיעה
 גענצליך נישט. אויך דאס וואס עס ווערט געברענגט אז דער חכמה פון
 וויסען איז אז מען זאל וויסען אז מען ווייסט נישט איז דאס געזאגט

דף קכ"ד קונטרס א הודוס מתוך אצות ה'סוד' עמוד 46

געהאָרען ביי דער ידיעה וואָס דער מעוש האַלט דערביי דען ביי יעדער ידיעה אין דאָ דער תכלית פון דער ידיעה אָסר לאַ נדע. דעריבער אין דער תכלית הודיעה שלאַ נדע וואָס דער מעוש האַט דערגרייכט, דאָס אין נאָר דעה תכלית פון דער ידיעה וואָס דער מעוש ווייסט. אָבער אין די העבערע ידיעה פון די ידיעה, האָט ער נאָך גאַרנישט אָנגעהויבען, און אזוי העבער און העכער נמצא דאָס אייביג ווייסט מען גאַרנישט, און פונ- דעסטוועגען אין עס נאָך נישט דער תכלית הידיעה, ווייל דאָס וואָס ער ווייסט נישט דאָס אין נאָר דער תכלית פון דער ידיעה זיינע. אָבער אין די העבערע ידיעות פון זיין ידיעה דאָרט האָט ער נאָך גענצליך נישט אָנגעהויבן.

אויך

האָט רבינו ז"ל זעהר מפליג געווען אין דער גרויסקייט פון מעלה התשובה, און אמילו מען, פאלט זעהר נידריג, חיו, יעדער איינציגער לויט ווי ער איז געפאלען ר"ל, פונדעסטוועגען טאָר מען זיך נישט מיאש זיין, דען תשובה איז נאָך העכער פון תורה, דעריבער איז נישט דאָ קיין שום יאוש אויף דער וועלט דען אויב ער וועט זוכה זיין ווערען פון זיינע עונות אינגאנצען אנאנדערה ענין, אזוי ווי די חז"ל האָבען געזאָגט אז דורך תשובה ווערט פון די עונות זכיות, און איך דעם ענין אין דאָ סתרי נסחרות, נאָר דער פלל איז, אַז פון אלע נפילות און ירידות אין דער וועלט ר"ל קען מען זיך גרינג אומקערען צו השי"ת הען עס איז אין חקר לגדולתו אין דער עיקר הענדעט זיך אין אונתם, אז ער זאָל זיך נאָר נישט מיאש זיין פון שרייען צו השי"ת, און עה זאָל נאָר שטענדיג שרייען און זעסען צו איהם ית'.

ד. און

די יעצטיגע צייטען איז זעהר שווער אנערליכער יוד זאָל האָבען געלד, ווייל ער מוז אומגענוג זעהר גרויסע ירידה ביו עה בעקומט געלד, און אמילו נאָך די זעהר גרויסע ירידה פון עבודת השי"ת, טוט אויך נאָך נישט יעדער ערווערבען געלד, הען אויך די רשעים אין קלי עי"ם האָט נישט יעדער פון זיי געלד, אָבער אַ איש פשר באמת איז זעהר שווער ער זאָל האָבען געלד, דען וואָסט וויסען אז פון דעם כאָג וואָס האָט בית המקדש איז הרוב געקאָרען, איז דאָס עשירות זעהר נידריג געפאלען בעמקי הקליטות, בבחי' ותרד', פלאים פלי אי"ם איז די אותיות אל פיי"ם דיה אז די אלפים (טויזענטער) פון עשירות איז געפאלען און א זעהר גרויסע, אין ווינדערליכע (פלאים לשון קלא) ירידה, דעריבער איידער דער מענש קומט צום עשירות, ער זאָל פערמאָגען טויזענטער, נמומן מוז ער חיו האָבען א זעהר גרויסע ירידה, און דאָן איז נאָך א ספק צו ער וועט בעקומען געלד כנ"ל, אָבער אנאמת'ער איש כשר איז זעהר שווער ער זאָל האָבען געלד, און האַטשן עס זענען פערקאָן אויך צדיקים און ערליכע יודען וואָס האָבען עשירות, אָבער עס איז זעהר שווער, און אויך טוט דאָס עשירות זיי שווער צו עבודת ה', און באמת האַטשן זיי האָבען אביסל עשירות, אָבער פונדעסטוועגען האָבען זיי נישט אזא עשירות ווי די קלי עולם וואָס פערמאָגען אלפים ורכבות מומונים, דען עס איז זעהר שווער יעצט דאָס ערליכע יודען זאָלען

האָבען אַשירית כּוּל אויף זאָגט מען נאָך בשם זקני ד' נחמן ד'ל מהורהנאק דאָס ער האָט געזאָגט אויף ד' גמרא אויך ימים בימינה ארץ ימים איבא עושה וכבוד ליבאז גאָר זאָגען די חז"ל דאָס עושר וכבוד לא כל שכן האָט זקני ד'ל געזאָגט דאָס עם אין נאָך א קל וחומר אז עם האָט בעדארפט אזוי זיין אז ערליכע יודען זאָלען האָבען עושר וכבוד אָבער בסירוש אין דער ווירקליכקייט אין עם נישט אזוי דען פינדעסטוועגען פערטאָגען זיי נישט טויענטער אדומים במזמן וכנ"ל.

ה. רבינו ז"ל

האָט זעהר מגנה געוועזן די ספרים פון די חוקרים און פילזאָמען און ער האָט געזאָגט: אז ס'איז דאָרט (אין זייערע ביכער) גענצליך נישט דאָ קיין שום שכל אונזי ווי עם איר דאָ אין א מהרשיא אָדער א מהרים שיף א. ד. ג. אין אונזערע הייליגע ספרים אין וועלכע עם אין דאָ אַנעמקום און א זעהר ווינדערליכער און אנגינזעהמער שכל אָבער אין זייערע קהילישע ביכער געפינט זיך דאָרט גאָר נישט אזא שכל ווי אין אונזער הייליגע תורה הגבדיל אין רבינו ז"ל האָט געזאָגט אז וואָהל אין דעם מענש וועלכער וויסט גענצליך נישט פון זייערע ביכער אין פון די ספרי המחקרים נאָך ער גייט זיין וועג בתמימות און האָט יראת העונש (פאָרעם פאַר שטראַף ר"ל) דען דער עיקר עבודה פון אַנשאַנג איז גאָר מחמת יראת העונש און אהן יראת העונש קען מען גאָרנישט אַריינגיין אין עבודת ה' און אפילו צדיקים דארטען אויך יראה דען די וואָס דינען השי"ת מאַרבה (פון צווייטעם) איר זעהר וועהניג דאָ אין דער עיקר זיין יראת העונש דען אויך אז יראת התנמות (בגין דאיהו רב ושלום וכו') איז נישט יעדער זוכה אָבער דער עיקר עבודה ביי רוב מענשען אין גאָר דורך יראת העונש אין ווער עם לערנט ח"ו און קיריה שע אין פילזאָמישע ביכער קומען אריין אין זיין האַרץ אריין ספיקות אין כפירות ר"ל דען יעדער מענש אין געבוירען מיט רשעות אין די נאָטור פון מענש ציהט צו רשעות אין שלעכטע האַנט פון דער וועלט ד"ל נאָך מחמת יראת העונש צוברעכט דער מענש זיין האַנט און ער גייט אין אייבערשטענס וועגען אָבער אז דער מענש לערנט אין ספרה קיריה ח"ו דאָן געפינט ער זיך ספיקות און כפירות וועלכע זענען א סיגע (א מיטהלף) צו זיין רשעות וואָס ליגט אין זיין נאָטור און איבער דעם געפינען מיר נושט א מענש וואָס זאָל ווערען א איש כשר פון די ספרי המחקרים האַטשע עם געפינט זיך דאָרטען עפיט פון איידילקייט אין מדות טובות א. ד. ג. פינדעסטוועגען אין דאָס אלעס הבל (מוסט און נאָריש) דען זיי זענען הססרים (דער שאַדען) פּרובה נשכרם (איז מעהר פון דעם שכר) אין זיי זענען זעהר מבבלב (צומישען) דעם דעת (געדאנק) פון מענש אין עם איז א גרויסער איסור צו לערנען ספרי המחקרים אזוי ווי עם איז מבוואר אין מעל צוטער אין רבינו ז"ל'ס ספרים.